

— Има. Ела довечера у дома. Отъ тамъ ще те заведе при група стари приятели.

— Какви приятели?

— Безимени, между които азъ нося идеята за новата борба.

— Може ли довечера да не дойда? Да бжда поканенъ другъ пжтъ. Напримѣръ, когато заседанията станатъ вече излишни и започне борбата.

Ася, който бѣше изтрѣпналъ при първия въпросъ, задъ който очакваше, че се крие отказъ, при последнитѣ думи се усмихна щастливо. Той пристъпи до стария и го прегърна.

— Мили приятелю. Ти имашъ право. Приказкитѣ сж излишни. Ние всички знаемъ, защо трѣбва да започнемъ борбата.

Стариятъ стисна ржцетѣ му:

— Омръзна ми да бжда хладенъ. Намирамъ, че бездейниятъ Младеновъ е по-последователенъ, отколкото азъ, като скептикъ отъ кафенето или рисувачъ на алегорични картини. Повикай ме, когато започне работата.